

ДУЖИНА ТРАЈАЊА ПОСТУПКА КАО ПОСЛЕДИЦА ПОНАШАЊА
ПОДНОСИОЦА ЗАХТЕВА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ
РОКУ

Предлагачу није повређено право на суђење у разумном року ако је својим поступцима и опструкцијама ометао и одуговлачио судски поступак.

Из образложења:

“Решењем Вишег суда одбијен је као неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, као и захтев за новчану накнаду и утврђено је да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Одлучујући о жалби предлагача, Врховни касациони суд је испитао побијано решење и одлучио да жалба није основана.

Поступајући по предлогу предлагача Виши суд је извршио увид у списе предмета Основног суда и утврдио да су четири правна лица поднели Општинском суду предлог за извршење против извршног дужника, овде предлагача и ЈКП ... са предлогом да извршни дужници солидарно отклоне недостатке на инсталацији топловодне мреже у сутурену зграде и изврше повраћај топловодне мреже у функцију грејања, те омогуће повериоцима несметано коришћење грејања у њиховим пословним просторијама, а уколико то не учине у остављеном року од 30 дана овлашћују се тужиоци да исто учине преко других извођача на терет тужених, под претњом извршења. Предлог за извршење извршних поверилаца усвојен је решењем о извршењу. Решење о извршењу је извршено у целисти у погледу наплате тражених трошкова, али исто до доношења одлуке Вишег суда није извршено у делу отклањања недостатака на инсталацији топловодне мреже, јер и поред предузетих процесних радњи Основног суда и спремности солидарног дужника да приступи извршењу извршење није спроведено због противљења извршног дужника, овде предлагача. Извршни дужник је Основном суду доставио поднесак којим је оспорио тврдње да се противи извршењу у погледу успостављања топлотне енергије, те је Основни суд од 26.9.2014. године наложио извршном дужнику ЈКП ... да се у року од пет дана изјасни на наведени поднесак овде предлагача. То је била последња радња која је извршена у наведеном извршном поступку.

Код овако утврђених чињеница оцењујући поднети захтев предлагача и разлоге изнете у њему, те ценећи гаранције из члана 32. став 1. Устава Републике Србије и одредбе члана 5. став 1. Закона о извршеном поступку, односно члан 6. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу из којих произилазе начела хитности извршног поступка, Виши суд је утврдио да подносиоцу захтева није повређено уставно право на суђење у разумном року, јер је својим радњама и понашањем у наведеном извршном предмету Основног суда допринео дугом трајању извршног поступка уз напомену да подносилац захтева у том извршном предмету има својство солидарног извршног дужника.

Разумна дужина трајања судског поступка зависи од сложености случаја, понашања подносиоца захтева као странке у поступку, поступања надлежног суда који води поступак, као и значаја и природе постављеног захтева за странку која је покренула поступак. Ценећи наведене критеријуме правилно је Виши суд закључио

да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року поступањем извршног суда, већ напротив подносилац захтева је као извршни солидарни дужник био у обавези да омогући спровођење извршења решења отклањањем недостака на инсталацији топловодне мреже уместо што је својим противљењем и опструкцијама ометао поступак извршења, те обзиром на понашање подносиоца захтева као странке у поступку нису испуњени услови из чл. 8а и 8б за утврђење повреде права на суђење у разумном року, а самим тим и утврђење права на примерену накнаду и трошкове поступка.

Жалбени наводи предлагача да је у поступку извршења продао кућу ради измирења обавеза према извршним повериоцима у погледу плаћања износа утврђене штете и трошкова поступка у засебно формираном извршном предмету нису од утицаја на другачију одлуку по предлогу за заштиту права на суђење у разумном року у предмету, јер се ради о посебним поступцима извршења у којима је предлагач имао својство извршног дужника, а самим тим и обавезу да намири потраживања поверилаца. Предлагач је као извршни дужник имао обавезу да поступи по решењу о извршењу и са другим солидарним дужником пронађе решење за поступање по том решењу, те разлози на које се позивао предлагач као извршни дужник при одбијању да се нарушава ентеријер његовог пословог простора у поступку спровођења извршења нису разлози који утичу на другачији закључак нижестепеног суда о доприносу предлагача дугом трајању поступка извршења. Стога непоступање предлагача као извршног дужника по обавезама из извршног решења не може водити успостављању његовог права на утврђење повреде права на суђење у разумном року".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 543/2014 од 22.01.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)